

[ROZGŁOSZYCIEL *sb m*

A sg rozgłoszyciela.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie: rozgłosiciel.

Ten, kto rozstawia, obwołuje [czego]:

W połączeniu szeregowym: kiedy iednego czáfu ftánał [Aleksander Wielki] w Sigco v grobu Achilełfowego [...] rzekł tak wełtchnąwłzy: O łzczęłliwy młodzieńcze/ ktory dzielności łwoiey łwiadká/ rozgłofzycielá y woźnego náłazłeł Homerułfa. StryjKron A2v (Linde).

MC